

Publicerad 2008-04-15 10:09 av Aurelio

Någon tyckte jag borde publicera denna essä här, för dess aktualitets skull, i synnerhet nu när Japan planerar starta en ny anläggning med plutoniumproduktion som kommer att ge världen uppskattningsvis 15,000 nya cancerfall om året...

Kärnkraftsfrågan (essä)

”Vi har inget annat val – vindkraften räcker inte till, solenergin är för outvecklad, vattenkraften är färdigt utbyggd, och kolkraftverk är bara till förbannelse. Kärnkraften är den enda rena energin, den lönar sig, vi har färdiga kärnkraftverk som redan praktiskt taget betalat sig, vi har inte råd att lägga ner dem, och de fungerar medan riskfaktorn är ett minimum. Därför måste vi satsa på kärnkraften och behålla den.”

Om det ändå vore så enkelt. Inte ens de mest hårdföra kärnkraftsförespråkarna kan ignorera Tjernobyl, som fortfarande är en latent katastrofkrutdurk som när som helst kan förgifta hela Europa igen. En olycka är en olycka, men en kärnkraftsolycka är en katastrof med oöverskådliga konsekvenser som förblir fatala över hundratals, kanske tusentals år. Ignalinskärnkraftverket på andra sidan Östersjön i Litauen är ett kärnkraftverk av samma slag som Tjernobyl, och det är i drift och håller på trots decennier av berättigade krav på dess stängning.

Kärnkraften är som rysk roulette. Oddsén är betydligt lägre än 1:6, men de finns där, och förr eller senare måste det bli en baktändning, vilket Tjernobyl bevisade. Var Tjernobyl värt sitt pris? Aldrig i livet.

Kärnkraften kom till genom en militär klappjakt på det yttersta vapnet. Manhattanprojektet med avsikt att framställa en användbar atombomb att kunna använda mot Hitler-Tyskland lyckades sommaren 1945 när Tyskland redan hade kapitulert. Långt före det hade det visat sig att Tyskland inte alls hade kärnvapenkapacitet och ännu mindre strävade därhän. Frukten för att Tyskland kunde framställa kärnvapen hade varit ursäkten för Manhattanprojektet. När det stod klart att den tyska atomfaran inte förelåg, förteg de amerikanska militärerna detta för Manhattanprojektledarna. Två atombomber användes av militärerna för att slå ut Japan när det redan var utslaget. Endast civila (sammanlagt minst 400,000 om man räknar med alla dem som inte dog genast) blev offer.

Kärnkraften var alltså från början en humanitär och världskatastrofal baktändning. Allt var fel.

Man försvarar kärnkraften med dess användbarhet som fredlig energikälla, men denna argumentering är ett bedrägeri. Det finns ingen kärnkraft utan kärnavfall, och dess namn är plutonium, som bara kan användas till en sak: kärnvapen. Även den fredligaste kärnkraft producerar alltså den viktigaste komponenten i kärnvapen, och den kan inte avregleras. Det tar hundratals år att skrota ett kärnkraftverk, och det kostar miljarder, men plutonium förblir världens giftigaste ämne i hundratatusentals år. Man har ingen teknologi för att oskadliggöra det, och man har aldrig haft det. Detta visste man från början. Man chansade på att någon gång skulle kunna lösa problemet med omöjligheten att oskadliggöra plutonium. 63 års intensiv forskning har ännu inte lyckats lösa problemet. Plutonium kan bara avföras genom förvaring, och inga

förvaringssätt är säkra. Ändå fortsätter man i hela världen att framställa plutonium genom 'fredlig kärnkraft', och de enda som vill komma åt ämnet är terrorister, som vill använda det för så destruktiva syften som möjligt. Det räcker med den obetydligaste mängd använd i ett kritiskt sammanhang, och 9/11 framstår som en barnlek.

Kärnkraften borde alltså aldrig någonsin ha fått någon användning alls.

Hur skall man då lösa världens energiproblem? Genom sanslöst slöseri och slarv utan gränser har olja tillåtits förstöra planeten, och inget annat duger. Det finns bara ett sätt. 90% av all världens energi kommer från solen genom dess värmestrålning. Man måste finna ett sätt att tillvarata och kanalisera denna.

Det måste gå, eftersom den finns där.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten